

Razne stvari.

Kratkočasnice.

* Umirajoč kmet je svojo poslednjo voljo tako-le zapisal: „Ničesar nimam, dolžan sem mnogo, a to, kar še ostane, zapuščam siromakom.

* Nekdo je imel mlin in gostilnico, skupaj pod jedno streho. Necega dne mu pivci očitajo, da ima premajheno mero za pijačo, katero jim prodaja. „Nič ne goljufam,“ reče jim posestnik; „za kolikor imam v gostilnici premajheno mero, za toliko imam večjo v mlinu, kadar vam in sebi merim.“

* V nekej družbi so pripovedovali, da je nek človek stavil, da ne bode 24 dni niti najmanjše stvarce jedel, pa da je stavo tudi dobil. „Za denar tudi jaz kaj tacega naredim,“ reče neka zvita buča v veselej družbi. „Kako to?“ vprašajo ga njegovi tovariši. „Prav lahko,“ odgovori oni, „ker po noči bi jedel, a po dnevi bi spal.“

* Zakaj niso vaši zvonovi lepše vbrani, vpraša meščan bližnjega vaščana. „I zato, ker jih imajo le neumni otroci v rokah,“ odgovori kmet.

Slovstvene novice.

* Dragoljubci. Zbirka poučnih pripovedek. Nabrał in spisal Ivan Tomšić, učitelj na c. kr. vadnici v Ljubljani. Zvezek I. — Tako se imenuje najnovejša 94 strani debela knjižica v 8°, ki obsega 40 mičnih povestic za našo slovensko mladino. S to knjižico je ustanovljena podloga tako imenovane „Knjižnici za slovensko mladino;“ zatorej naj bi vsak, kdor premore, podpiral to obče koristno podvzetje. Dragoljubci veljajo trdo vezani s platnenim hrbtom 45 kr. in se dobivajo pri „Vrtčevem uredništvu“ kakor tudi pri knjigarju Giontini-ju v Ljubljani.

* Slavček. Zbirka šolskih pesmi. Vglasbil Anton Nedvéd, c. kr. učitelj godbe. Prva, druga in tretja stopnja. V Ljubljani. Natisnil R. Milic 1879. — Tako se glasi zbirka šolskih pesni, ki jih

je dal v treh ličnih zvezkih na svetlo naš obče znani skladatelj Ant. Nedvéd, Take zbirke je bilo živo potreba v našem domačem slovstvu ter mislimo, da jo bodo naši slovenski učitelji z velikim veseljem pozdravili. Cena I. in II. zvezku je vsacemu po 20 kr.; III. zvezku 30 kr.

* Slike za hrvatske in slovienske poviesti za gradjanske in više djevojačke učione. Prema školskoj osnovi sestavio Janko Tomić, učitelj više djevojačke učione u Karlovcu. — Tako se imenuje 138 strani debela knjiga v 8°, ki je velike važnosti za vse one, ki učé zgodovino v ljudskih šolah. Mi to knjigo živo priporočamo vsem onim, ki so hrvatskega jezika zmožni.

Uganke.

- 1) Kdo nam na oči kri pije?
- 2) Po mórji hodi, pa si nog ne zmóci. Kdo je to?
- 3) Katere verige so se same skovale in razkovale?
- 4) Spredaj kakor češelj (glavnik), v sredi kakor jagnje, a od zadek kakor srp. Kdo je to?
- 5) Vsa krava črna, samo *trebuh* ima rumen?
- 6) Dokler je živ, hrani žive, a mrtev žive nosi?
- 7) Što prstov, pet kratov, a samo štiri duš; kaj je to?
- 8) Lesen pes na potoku laje?
- 9) Majheno, okroglo, beži iz temnice v temnico, ter ves svet obide. Kaj je to?
- 10) Kaj je močnejše od morja?
- 11) Kaj je močnejše od valov?
- 12) Kaj je močnejše od zemlje?
- 13) Manjše kakor mačka, a višje kakor ti; kaj je to?

(Odgonetke uganek v prihodnjem listu.)

LISTNICA. Gosp. — Kl. — v A.: Z različnim delom založeni, nismo še mogli vseh Vaših spisov pregledati. Storiłi bomo to zdaj o počitnicah in Vam potem svoje mnenje razodeli. — Zaporaki v Lj.: Vaša pesen „Tujček“ ne ugaja v tej obliki našemu listu. Treba bi vsó predelati. S časoma Vam kaj boljšega izpod peresa poteče. — J. Š. K. v Lj.: Nekoliko Vaših umotvorov porabimo sčasoma v našem listu. Hvala! — R. K. v K.: Vaše poslovilo nam je prepozno došlo za današnji list; pa tudi tacih stvari „Vrtec“ ne sprejema.